



**І. Калинець «Дивосвіт»
(«Стежечка», «Блискавка», «Веселка», «Криничка», «Дим»)**

Стежечка

ходім зі мною
стежечко
обережно
не зачепися за камінець
переступи соломку
і під спориш не ховайся
все одно бачу
а там
за городом
ого як ти виросла
сама біжиш
через струмок перескакуєш
батіжком по пилюці цвяхуєш
за суницею збочуєш
топчеш горох при дорозі
коли б глянути
стежко
он з тої гори
на всенький світ
тільки не поспішай
така верчена ти
як дзига
але ж світ красний
голова крутиться

Блискавка

пливе собі королева
королева темряви
у дзеркало
а темно
зблисне
на мить
світлом
зазирне
хто на світі найгарніший
ви ваша темність
відкаже дзеркало
похапцем
заспокоїться королева
на часину
сказано писана красуля

Веселка

надягла веселка
стрічок
стрічок
як у свято
взяла коромисло
і пішла до річки
дорогою перестрів її
князенко Соняшник
із золотим черевичком
в руці
поміряла веселка
якраз на ніжку
от вони й побралися

Криничка

сплю глибоко глибоко
а ще глибше
мати моя підземна
я їй про зорі розповідаю
а вона про коріння дуба
я їй про хмаринку
а вона студеним молоком
мене поїть
я їй про метелика
а вона
з водяного царства
русалку приводить
а оце
весняна калина
не хоче забрати з мене
свою подобу
тільки сонце
п'є та п'є
калинову воду
через золоті соломинки

Дим

втік дим від вогнища
просто у синіх джинсах
розпатланий
та й подався у мандри
тільки спечену картоплину
прихопив
по дорозі до міста
сів у трамвай
принюхується
зітхнула кондуктор —
осінь мені запахла
залоскотало водієві в носі
повернув трамвай
і гайнув у гай
я не в той трамвай сів
подумав дим
і через вікно
вистрибнув